

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XX. Quod Episcopi Italiæ, Insularumque adjacentium ad Synodos
peragendas conveniant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, nec non Curiae, & Urbis praefatarum Judices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 16. Non obstantibus de jure quaesito non tollendo, & quod Cardinales non comprehendantur sub regulis, & Constitutionibus editis, & edendis, nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac ceteris nostris, & Cancellariae praefatae regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, nec non earumdem Urbis, & Curiae, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis quoque, indultis, Motuum priorum cedulis, Chirographis quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum manu subscriptis, ac literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis & servatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicari, & transumptis fidem praestari mandat.

§. 17. Ut autem eadem praesentes literae omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illae, seu earum exemplum ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Datariae nostrae, & Cancellariae praedictae, nec non in acie Campi Florae de eadem Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos perinde efficiant, ac si illis personaliter intimatae fuissent.

§. 18. Quodque illarum transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. P. An. 2. die 2. Maji.

Dat. Romae apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die 2. Maji 1656. Pontificatus nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina providentia Papae Septimi, anno secundo, die vero 17. mensis Maji praesentes Literae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apo-

stolorum, ac Datariae, & Cancellariae Apostolicae, ac acie Campi Florae per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curforem.

Pro D. Mag. Curf. A. Castruccijs Curfor.

Quod Episcopi Italiae, Insularumque adjacentium ad Synodos peragendas conveniant.

XX.

Concilium Provinciale à singulis Archiepiscopis, & Episcopis quolibet triennio celebrari jussit Leo X. Const. 10. §. 12. tom. 1. Synodum in Romano Clero pro correctione morum. & aliis de causis congregare potest Vicarius Papae. Paul. III. Const. 36. §. 10.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D. 1656.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Inter caetera, quae praecclare, ac planè divinitus Sacrosancti Tridentini Concilii Patres legem sanxerunt, illud profectò cum primis fuit, ut singulos in anno Episcopi Synodos indicere, haberentque, suarum Ecclesiarum loca diligenter obirent, ac sollicitè partes omnes explorarent. Idque non sapienter minus constitutum, quam re, atque usu frugiferum compertum est, ac salutare. Cum enim eadem ferè sit agrorum, animorumque colendorum ratio, nisi hi Episcoporum velut solertium agricolarum opera, industriaeque subindè renoventur, exercenturque malis moribus, & vitii tanquam infelicibus herbis, sentibusque squalere necesse est, atque abfolescere.

§. 1. Neque verò aliud quidquam est, quod iis quae rectè atque utiliter statuuntur magnam aequè auctoritatem afferre possit, & pondus, quam si ea communi simul omnium animo, consilioque decernantur. Sivè quod gravior firmitusque videri debet quod multorum iudicio, consensuque receptum fuit, sivè quod caput est, non sine divina quadam approbatione fieri censendum est, quidquid à pluribus ritè in Christo convenientibus, ad animarum salutem, disciplinamque in posterum faciendam constituitur. Quod cum optimè, ac per diu olim intellectum in Ecclesia fuisset, illud jam usque à primis ferè temporibus obtinuit, ac frequentibus deinceps Conciliorum decretis celebratum fuit, ut semel, atque iterum quorannis Episcopi ad Synodos peragendas convenirent. Ut enim erant in animarum custodia seduli, ac minimè coniventes, nihil esse in re tanta nimum, nihil dictum, aut inculcatum satis existimabant.

§. 2. Quod si quantum veteres illi in Sanctissimis legibus, institutisque condendis studii, atque operae adhibuerunt, tantum deindè posterius in his retinendis diligentiae posuissent, pulcherrimis profectò moribus Christiana res stare, eaque fortasse felicior, ac latiore longè uteremur. Verum his dissolutis, & ad nimiam licentiam incumbentibus divino prorsus consilio factum esse existimandum est, ut his coercendis, adstringendisque antiquissimum Concilia celebrandi, & Episcopalis visitationis institutum Sacrosanctae Tridentinae Synodus revocaret, quod illud cum per se utilissimum, tum verò Christi ipsius, & Apostolorum exemplis in omni penè vetustate usurpatum esse intelligeret.

§. 3. Et sanè si pro lege habendum est, ac totis viribus, & imitatione, quod quidem eniti possumus, contendendum eò est, quò Christus Dominus suis factis praevit; ipsemet in Apostolorum Principe Ecclesiam collocaturus, summamque ei potestatem collaturus, nonnul-

lam

lam hujus consuetudinis significationem dedit, ac veluti formam quandam, & modum adumbravit. Cum etenim primum suos sigillatim Discipulos sententiam, quæque esset de se hominum opinio rogasset, tum Petro hanc Sedem, & celsissimam hanc, quam immeriti tenemus dignitatem, par sanè tantæ voci, & confessioni præmium, detulit. Ab illo eruditi deinde Apostoli maximis sæpè de rebus, negotiisque nonnisi secundum plurium sententiam, consiliumque decreverunt.

§. 4. Idem verò ut successores sui muneris, ac præcipuè visitationis admonerent, frequentes legationes, peregrinationesque susceperunt, quæ proculdubio, & eò pertinent, ut hoc Episcopis antiquissimum debere esse demonstrarent, quod unum præ cæteris eorum nominis, officioque conveniret. Gentium autem Magister, ac Doctor non satis habuit, quâ per Epistolas, quâ suos per Discipulos, quos Christo lucrificerat, identidem adhortari, verum ut aliquando inanes inter ipsos coortas discordias, dissensionisque componeret, & gravissimum scelus admissum corripere, mox atque iterum ad eos se venturum esse affirmavit.

§. 5. Ne quid verò remisse, aut aliqua cum cupiditate ab ipsis quandoque fieret qualem se in tot laboribus, atque itineribus præbuerit, suo palam exemplo docuit, nam & se ab omnium sanguine mundum testatus est, non enim subterfugisse, quò minus annunciarer omne consilium Dei, non aurum, non argentum, non ullius vestem concupivisse, suas verò sibi manus quæ tolerandæ vitæ opus erant, suppeditasse.

§. 6. His itaque auctoribus, ac præceptis admoniti, quod quidem à Vobis Venerabiles Fratres, egregiè, atque accuratè feri certum est, Ecclesiarum, creditarumque ovium curam totis viribus omnique animorum contentione suscipite, eas diligenter perlustrate, tum singuli, tum una cum aliis simul earum salutem, atque incolumitati prospicite, sollicitè hanc unam querite, hanc unam spectate, pro qua supremus ille Pater familias filio suo non pepercit, & cujus à nobis omnibus severissimè rationes exposcet.

§. 7. Quod si tempus aliquando fuit quo omnia intentionibus curis vigilisque ab iis agi debeant qui speculatores constituti sunt Domus Israel, hoc profecto est, cum tot malis concussa Christiana Respublica nonnisi à placato, reconciliatioque Dei numine tantarum calamitatum finem aliquem sperare, ac medelam potest. Nos sanè, qui ex earum cogitatione conspectuque majorem in dies animo dolorem capimus, ad eas sollicitudines, quibus assidue detinemur, hujus quoque Urbis Visitacionem adjecimus, ut quoniam hanc unam Christus Dominus tot amoris significationibus dilexisset visus est ex omnibus plurimum aliis etiam, quod quidem in Nobis esset, morum sanctitate, cateroque Dei cultu anteiret.

§. 8. Sed, quæ est pietas, ac virtus vestra, neque exemplis, neque hortationibus nostris locum relinquitis, hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, Synodorumque celebratione, populorum salutem, ac veteri disciplinæ constituendam, nihil Catholicorum Principum paci à Deo impetrandæ accommodatius esse, quo intermisso magna in moribus continuò ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio. Hoc quod à vobis munere ipso, officioque in primis exigitur, quod miseræ, afflictæque Christianæ Respublicæ rationes, & discrimina quotidie magis efflagitant, per Christi, Nos misericordiam, in cujus ille visceribus plebem suam visitavit, ardentem petimus, & Apo-

stolicam benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Maii 1656. Pontificatus Nostri anno secundo.

Prohibitio extrahendi Libros, Quintera, & folia tam impressa, quam manuscripta è Bibliothecis Conventuum Fratrum Capuccinorum, exceptis Prædicatoribus, tempore Quadragesimæ.

Consimilem Constit. edidit pro his Fratribus Urb. VIII. Constit. 225. cum facultate superioribus commutandi libros inutiles per eorum iudicos.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & mantentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singulorum Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupat. in quacumque mundi parte existentium, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectum filium modernum dicti Ord. Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratis profsequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Generalis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quintera, folia, aut scripturas, tam impressa, quam manuscripta, tam hæcenus per quoscumque Christianos dictis Bibliothecis respectivè donata, & assignata, quam in posterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis personis (præterquam Fratribus d. Ordinis, qui quidem libros à Bibliothecis hujusmodi respectivè de Superioribus, seu Bibliothecariis pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi conventuum hujusmodi, & particulari Fratrum dicti Ordinis usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus, uti possint, sed finito usu hujusmodi, subito ad dictas Bibliothecas respectivè sub infra scriptis pœnis reportare omnino debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione à dd. Bibliothecis extrahere, & asportare, seu ut commendentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes, eo ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valvis omnium, & singularum Bibliothecarum Conventuum d. Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat, quodque præsentium transcriptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate

XXI.

Edita An. D. 1656.

Exordium.

Prohibet, prout in Rubrica.

Contrariis derogat.